

Ludna

Dzielnice:

Osiedla:

Atrybuty: Nazwy pochodzące od wyrazów pospolitych Nazwy określające

Rok utworzenia nazwy: 1770

Opis

Nazwa absolutnie ironiczna, gdyż nikt tu prawie nie mieszkał, a sama ulica i jej otoczenie było ustawicznie zalewane przez Wisłę. Choć z drugiej strony, po obu stronach stały magazyny królewskie i magnackie, w związku z czym zawsze kręciło się tu mnóstwo ludzi.

Ciekawostki

Powstała pod koniec XVIII w. wzdłuż wąwozu rzeczki, łącząc Książęcą z Solcem. Była bardzo często zalewana wodami Wisły, dlatego długi nikt tu nie mieszkał, mieściły się tu co najwyżej ogrody. Pierwszy raz odnotowana w 1732, biegła wzdłuż ogrodów architekta Jaucha. Pod koniec XVIII w. pojawiły się tu 3 domy. Dzisiejszą nazwę otrzymała w 1770. W 1813 ulicę zniszczyła straszna powódź. I choć prowadziła do magazynu solnego, po deszczach i wylewach rzeki stawała się ciężkim do przebrnięcia bajorem. W 1817 rząd Królestwa Kongresowego założył tu Fabrykę Kobierców i Dywanów z budynkiem browaru przekształconym na farbiarnię. W 1820 w fabryce pracowało 106 osób, a w 1826 rząd sprzedał fabrykę Janowi Geysmerowi. Po drugiej stronie ulicy istniały spichlerze Lubomirskiej. W 1841 podniesiono poziom ulicy, jednak po powodzi w 1844 okazało się, że jeszcze ją trzeba podwyższyć. Około 1856 położono bruk z kamieni polnych. Dopiero w XX w. wybrukowano ją i zaczęto zabudowywać, po uregulowaniu brzegu rzeki. W 1922 puszczone ulicą nawet linię tramwajową i wybudowano kamienice czynszowe dla niezamożnych lokatorów. Zabudowę częściowo zniszczono w 1944, nowe budynki powstały w 1955. Ulicę przedłużono od Solec do Wioślarskiej.

Stan obecny:

Osiedle Ludna. Powstało w 1963-6 wg proj. Andrzeja Milewskiego i Zygmunta Stępińskiego.

Nr 3: Kamienica Babińskich. Powstała w 1935-6 wg proj. Konstantego Srokowskiego.

Nr 3a: Kamienica Babińskich. Powstała w 1935-6 wg proj. Konstantego Srokowskiego. Przed wojną zamieszkał w niej Bronisław Wieczorkiewicz (1904-1974) - varsavianista, językoznawca, jeden z najbliższych współpracowników Stanisława Szobera, autor ponad 200 prac naukowych, w tym kilkunastu książek. Te związane ze stolicą to m.in. "Gwara warszawska dawniej i dziś", "Słownik gwary warszawskiej XIX w. czy "Warszawskie ballady podwórzowe, z pozostałych należy wymienić np. "Elementy gramatyki historycznej języka polskiego", "Mowa polska" i "Sztuka mówienia".

Nr 4: Dom mieszkalny pracowników Ministerstwa Poczt i Telegrafów. Powstał w 1935 roku.
~ Budynek Fabryki Tytoniowej Union. Powstał ok. 1900 dla fabryki Union, przeniesionej później na Pawią 8. W fabryce paczkowano i zawijano papierosy. W 1909 umieszczono tu filię drukarni Zonera. Ok. 1930 budynki przebudowano na mieszkania dla pracowników ministerstwa.

Nr 5: Kamienica Chaima Rosenberga. Powstała w 1937-8 wg proj. Remigiusza Ostoi-Chodkowskiego.

Nr 5a: Kamienica Chaima Rosenberga. Powstała w 1937-8 wg proj. Remigiusza Ostoi-Chodkowskiego. Przed wojną go grona lokatorów zaliczali się małżonkowie Irena Górską (1910-2008) i Dobiesław Damięcki (1899-1951) - para znakomitych aktorów.

Nr 7: Kamienica M. Baranieckiej. Powstała w 1936-7 wg proj. Antoniego Paruszewskiego.

Nr 7a: Kamienica M. Baranieckiej (drugi adres Okrąg 12). Powstała w 1936-7 wg proj. Antoniego Paruszewskiego.

Nr 9: Dom mieszkalny PKO. Powstał w 1923-4 wg proj. Mariana Lalewicza dla pracowników PKO. W 1939 spłonęło ostatnie piętro, a w 1944 budynek częściowo zniszczono.

Nr 16: Relikty gmachu Fabryki Gazomierzy. Budowę zaczęto w 1939 wg proj. Romualda Gutta. Do wybuchu wojny ukończono szkielet, który po wojnie wykorzystano do budowy Biurowca Mazowieckiego Okręgowego Zakładu Gazownictwa, jednak projekt zmieniono.

Krawężniki ułożone w 1922 podczas kładzenia torowiska.

Data nadania nazwy: 1770 rok